ΤΗ͂Ι ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΚΥΡΙΑΚΗ͂Ι ΤΗ͂Σ

Λαμπροφόρου Ἀναστάσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εὐλογητὸν δίαπορα.

Τίς καὶ πόθεν τῆς τοσαύτης λαμπροφορείας φιλέορτοι καὶ φιλόχριστοι; τί ἐστιν τὸ, ὅτι ἐφημέρωσεν τὴν σκληρότητα καὶ ὅλην τὴν οἰκουμένην ἐλαμπρυνε; χθὲς ἐν-χαλεπαθυμίαις, καὶ σήμερον πολλῶν δι' ὑμίαις; χθὲς θλῖψιν ἀνείκαστον καὶ κατήφειαν. καὶ σήμερον ἀγαλλίασιν ὑπερβάλλουσαν; χθὲς εἰς ὀλολυγμούς, καὶ σήμερον εἰς ἀλαλαγμούς; χθὲς λύπην καὶ σκυθρωπότητα, καὶ σήμερον τοσαύτην χαρὰν καὶ φαιδρότητα; ἱρωτᾷς; τίς εἶναι τὸ αἴτιον τῆς τοιαύτης ἀγαλλιάσεως, ἢ τοσαύτης χαρᾶς καὶ λαμπρότητος; ὁ Χριστὸς ἀνίστη ἐκ νεκρῶν. καὶ ἐχάρησαν χάριν καὶ δικαίαν ὅλοι τὸν ἄνθρωπον, ὅπου εἰς αὐτὸν πιστεύουσι, καὶ ἀναβαίνουσιν εἰς τὰ οὐράνια καὶ μᾶς ἤνοιξε τὸν ᾅδην δι' αὐτόν, καὶ ἐβαίνωμεν ἀπταιστὶ ἀπαντες. λοιπὸν τίς νὰ μὴ χαρῇ καὶ νὰ δόξασθῇ εἰς τοσοῦτον μακαριότητα, ὁπού μᾶς ἐπεραμάσθυσεν ὁ δικαιότης Χριστὸς, καὶ μᾶς τὸν ἐχάρησε χαρίζα, χωρὶς ἡμεῖς νὰ συγκοπιάσωμεν; ἀλλὰ μὲ τὸ πάθος αὐτοῦ τὸ σωτήριον, μᾶς ἔδωκε τὴν ἀθανασίαν καὶ ζωὴν αἰώνιον. ὦ βάθος ἀμέτρητον καὶ ὕψος ἀκατάληπτον. μὲ τὸν θάνατον τὸ ἀθάνατον τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἠξίωσεν ἡμᾶς. καὶ μὲ τὸ πάθος τὸ ἀπαθοῦς, τὴν παθῶν καὶ λυπῶν ἐλυτρώθημεν. καὶ τῆς ἀλλοιωτροπῆς καὶ ἀπελθόντων ἀπὸ ἡμᾶς ἠξιώθημεν. ὅθεν πρεπόντως χαίρομεν καὶ ἀγαλλιώμεθα σήμερον οὐ μόνον ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐπουράνιοι ἄγγελοι σὺν τοῖς τῆς σωτηρίας ἡμῖν, καὶ δοξάζουσι τὸν δημιουργὸν καὶ σράμματι εἰπατερχῶν ἀγαλλόμενοι. καὶ οἱ προφῆται συγχαίρουσι βλέποντες τελειουμένα τὰ προφητευθέντας πρὸς. καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν ὅλη ἡ κτίσις καὶ πᾶσα φύσις ὑπὸ τὴν χορεύουσαν τὴν ἐφέλιον τῆς δικαιοσύνης ἡμέραν λαμπροφορεύμενα. ὅτι σήμερον ἔλαμψεν εἰς ἅπαντας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης ὁ λαμπρότατος καὶ ἀνέσπερος ἥλιος. σήμερον ἐφωτίσθησαν τὰ οὐράνια πάντα καὶ τὰ ὕπογεια. ἀλλὰ τίς ἔσται ἱκανὸς καὶ ἱκανὴ τὴν ἡμέραν τὴν χάριν καὶ τὴν ἀξίαν ἀξίως ἢ πρέπουσα; οὐδεὶς ἀλλ' ἁπλῶς ὁ χρυσοῦς μας πατὴρ, καὶ τὸ χρυσοῦν πνεῦμα τὸ μεγαλόφωνος κήρυξ τῆς δικαιοσύνης θεοῦ καὶ συγκαταβάσεως. ὁ χρυσόφθογγος καὶ χρυσόστομος καὶ χρυσόλαμπος καὶ χρυσοειδὴς ἐν δόξῃ ἐν ἀγίοις καὶ ἀς κεφαλὴν τῶν τοῦ κυρίου ἀπόστολων. αὐτὸς ἀς φανερώσῃ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ἐνέργειαν μὲ ὀλίγα ἐν κάρπμα λόγια. ἀλλ' αὐτὸς μὲν ἐπαινῶ εἶναι ὁ λέγων, ἀς τὸ λόγου ῥῆτορ καὶ σάλπιγξ τὸ παναγίου πνεύματος μεγαλόφωνος. ἡμεῖς δὲ τὰς αἰσθήσεις ἀς ἐπιμασώμεν. νὰ ἀκούσωμεν πεπαγλυκύνοντας λόγους καὶ μέλιγματα ὁ δίπτερος κήρυξ τῆς μεγαλοίας πρὸς ἡμᾶς ἐπαγγέλλοντας.

Ἀς ἐλθῇ πᾶς δοῦλος ἐπιφιλόθεος, νὰ ἀπολαύσῃ τὰ ἀγαθὰ καὶ μεγάλα χαρίσματα τῆς καλῆς πανηγύρεως καὶ λαμπρᾶς πανηγύρεως. ὅποιος εἶναι δοῦλος δυχάριστος, ἀς ἐλθῇ χαίρων εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου του. ὅσοι ἐνηστεύσανε, ἀς ἀπολαύσῃ τὸ δίναιόν σήμερον. ὅσοι ἀπὸ τὴν ὥραν τὴν ἐδούλευσεν εἰς τὸν μυστικὸν ἀμπελῶνα, ἕως τὴν ὑστερινὴν ἂς πάρῃ πάσα δικαίως τὴν πληρωμὴν τοῦ κόπου του. εἴτις ἦλθε μετὰ τὴν τρίτην, ἂς ἑορτάσῃ δι' χαρὰς ὢν ἀγαλλιώμενος ὅποιος μετὰ τὴν ἕκτην ἔφθασε μὴν ἀμφιβάλλῃ ὀλοτελα. ὅτι οὐδὲν ζημιώνεται. ὅστις ἕως τὴν ἐνάτην ὑστέρησεν, ἂς προσέλθῃ μὲ θάρρος, καὶ μὴ δειλιάσῃ ποσῶς τὴν βραδύτητα. εἴτις δὲ πάλιν μόνον τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἔφθασε, μὴ φοβηθῇ, τοπᾶς ἄργησε, νὰ μείνῃ σκυθρωπὸς ἢ ὀφελυπος. ἀλλ' ἂς ἔλθῃ καὶ ἐκεῖνος ἐλπίζοντας εἰς τὴν δι' αὐτὸ λαγχνίαν τοῦ δεσπότου καὶ ἀγαθότητα. ὁποῖος ἦτανε συμπαθὴς καὶ φιλότιμος. ☩ δέχεται πρῶτον ὕστερον, καθὼς καὶ τὸν ὀφειλέτην μὲ πολλὴν ἱλαρότητα. ☩ ἀναπαύει ἐκεῖνον, ὁπού μόνον τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἔφθασεν, ὥσπερ καὶ τὸν πρῶτον, ὁπού ὅλην τὴν ἡμέραν ἐργάζεται καὶ δίδεται τοὺς ἴσον μισθὸν καὶ σώζονται τὸ δίναιόν. ☩ τὸν ὕστερον ἐλεεῖ ☩ τὸν πρῶτον θεραπεύει. σπείρει δίδεται μισθὸν τὸν κόπου του. ☩ τούτου χαρίζει δωρεὰν τὸ δίναιόν. τὴν γνώμην ἀσπάζεται τὴν ὀφειλὴν πᾶς. ☩ ἐπαινᾷ τὴν ὀφείλουσαν τὸν πόδον προσδέχεται, ☩ ἀγαπᾷ τὴν ἔχθραν λοιπὸν εἰσέλθετε ὅλοι εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κύριος. προσέλθετε πάντες πρὸς αὐτὸν ☩ φωτίσθητε ἢ πρῶτοι καὶ δεύτεροι, ἢ μέσοι ἢ ὕστεροι, τὸν μισθὸν ἀπολαύσετε ὁμοίως ἢ πάντες μετ' ἀλλήλων χορεύσατε ἐγκρατεῖς ☩ φρόνιμοι τὴν ἡμέραν πᾶσαν ἀδοξάζοντες κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν κατακρεὸς ἢ ἀνύμνηντες τὸν ἐνσωματωθέντα ἑορτάζω καὶ λαμπρὰν πανηγυρεῖν. ὅσοι ἐνήστευσατε. καὶ ὅσοι δὲν ἐνηστεύσατε ὅλοι κοινῶς χαίρεσθε σήμερον. βασιλεῖς ἢ ἀρχιερεῖς. ἡγεμόνες ☩ ἄρχοντες. ἱερεῖς ἢ διάκονοι. μοναχοὶ ☩ μιγάδες. ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες, δοῦλοι ἐλεύθεροι. ἀπὸ γένους ἢ ἡλικία νέοι ἢ γέροντες κυρτώσατε μετὰ τὸ ψαλάφ. δοῦ. ἢ χορεύσατε λέγοντες. αὕτη ἡμέρα. ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος. ἀγαλλιασώμεθα ☩ δοξαζωμεν ἐν αὐτῇ. ἐπειδὴ ὄντως ἡμέρα χαρᾶς ἢ ἀγαλλιάσεως ἡμέρα φωτισμοῦ ☩ ἁγιασμοῦ ☩ ἀναπαύσεως ἡμέρα εἰρήνης. καταλλαγῆς τε ἢ ἀναπαύσεως. ἡμέρα μεγαλη, θαυμαστὴ, ἐπίφανης ἢ χαρμόσυνος. αὐτη ὄντως ἑορτὴ ἑορτὴ, ἢ πανήγυρις πανηγύρεων. ἡ ἁγία ☩ λαμπροφόρος ἡμέρα τῆς ἀναστάσεως. ὅτι σήμερον μᾶς ἀνέστησεν ὁ δικαίτατος Χριστὸς, ὁπού εἴμεσθεν πεσμένοι δι' τὴν παράβασιν. καὶ νεκροὶ δι' τὰ ἁμαρτίαν ☩ μᾶς ἐζώωσε. ☩ ἀνοίξας τὸν ᾅδην δίδεσον, μᾶς ἠξίωσε ἢ ἀπολαύσαμεν ☩ ξύλου τῆς ζωῆς τε καὶ χάριτος. τοῦτο τὸ τιμίου αὐτοῦ σώματος καὶ αἵματος. μὲ τὸ ὁποῖον καθαρεύομενοι ἁγιαζόμεθα. ἅπαντες οὖν κοινωνοῦμεν χεῖρας, ἢ τῷ δι' ἐργάτη θεῷ ἀλαλαξωμεν ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως. ἅπ κύριος ὕψιστος, φοβερὸς βασιλεὺς ὅλης πᾶσαν τὴν γῆν παντοδύναμος. μέγας κύριος ☩ αἰνετὸς σφόδρα. ἢ τῆς μεγαλοσύνης αὐτοῦ ἔστι πέρας. μεγαλη σοφία ἡ δυναμίς του. ἐπειδὴ ἐκατήργησε ἢ ἔπατε ἐξ τὸν ἐχθρόν μας ᾅδην βόλον. τὸν ἀλαζόνα ἢ ψεῦστην. καὶ τὸν θάνατον ἐκαθάπατησε ☩ ἐσήκωσε ἢ λύσας τὸ φραγμοῦ τὸ μεσότοιχον. τὴν ἔχθραν ἐχάλασε. καὶ τὴν εἰρήνην μᾶς ἔδω-